

ضریب بازیافت

Recovery Factor

ضریب بازیافت در اصطلاح به درصدی از حجم هیدروکربن موجود در یک مخزن (نفت درجا oil in place) که قابل استحصال است و میزان استحصال اطلاق می‌شود که آن نیز تابعی از خلل و فرج سنگ‌های مخزن و میزان آب اشباع در آن است (AAPG, 2019). برای محاسبه ضریب بازیافت به طور معمول از نسبت ذیل استفاده می‌شود:

$$\frac{\text{میزان نفت قابل استحصال}}{\text{میزان هیدروکربن درجا}} = \text{ضریب بازیافت}$$

برای بهبود ضریب بازیافت نفت به طور معمول از دو روش EOR و IOR (Improved Oil Recovery) و Enhanced Oil Recovery) که مبتنی بر اصلاح روش‌ها و از دیاد برداشت هستند استفاده می‌شود (P.Zapivalov, 2015). در روش IOR افزایش بازیافت به روش‌های طبیعی صورت می‌گیرد ولی در EOR از دیاد برداشت با استفاده از تکنولوژی‌های پیشرفته انجام می‌شود (CCOP, 2019).

ضریب بازیافت میادین نفتی در ایران به صورت متوسط در حدود ۲۷ درصد و در نروژ بیش از ۵۰ درصد است (دهقانی، ۱۳۹۳).

کتاب‌شناسی

- دهقانی، تورج (۱۳۹۳). سرمایه‌گذاری و تأمین مالی در پژوهه‌های نفت و گاز، مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی.
The American Association of Petroleum Geologists
<https://www.aapg.org/>
The Coordinating Committee for Geoscience Programmes in East and Southeast Asia(CCOP).
[http://www.ccop.or.th/ppm/document/INWS4/INWS4DOC03b_Norway_GUNNAR.pdf.](http://www.ccop.or.th/ppm/document/INWS4/INWS4DOC03b_Norway_GUNNAR.pdf)
Prof. Nikolay P. Zapivalov, (2015). "IMPROVED OIL RECOVERY vs. ENHANCED OIL RECOVERY", National Research Tomsk Polytechnic University, Institute of Petroleum Geology and Geophysics, January 2015, p1

داریوش واپی نجار
عضو هیئت علمی مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی